

ÜZENET

A PRÁGI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – I. ÉVFOLYAM – 1. SZÁM 2008. FEBR. 3

Kedves Testvéreim!

A kiválasztott Ige főszereplője egy beteg asszony. 12 esztendeje küzd egy betegséggel, ami felemésztette minden erejét és anyagi lehetőségeit. Mindent megpróbált, amit csak lehetett abban a korban. Orvostól orvosig járt, de senki sem tudott segíteni rajta. A végén semmije sem maradt. Ráadásul a kor szokása szerint, aki vérfolyásos volt, az tisztátalan volt, ezért a társadalomból teljesen kítaszítottá vált. Tisztátalan volt a fekhelye, a háza és tisztátalan lett

gyermekei, nem mehet be szent helyre sem, nem közelíthet még csak Istenhez sem, mert tisztátalan. Hiába tesz bármit is, reménytelen a helyzete, nincs segítsége. És ez tart 12 év óta.

Azt gondolom közöttünk kevés az esélye annak, hogy egy ilyen, az asszonyéhoz hasonló élete legyen. De lehetünk mi is nehéz élethelyzetben, kilátástalanul és csalódottan. Próbáltam valamit, de nem sikerült. Elfogyott az erőm is a folytatáshoz. Mélyponton vagyok, ahonnan nincs felemelkedés.

Egy asszony pedig, aki tizenkét éve vérfolyásos volt, sok orvostól sokat szenvedett, mindenét ráköltötte, de semmi hasznát sem látta, hanem még rosszabbul lett; amikor meghallotta, amit Jézusról beszéltek, eljött, és a sokaságban hátulról megérintette a ruháját, mert így gondolkodott: „Ha megérintem akár csak a ruháját is, meggyógyulok.” És azonnal elapadt a vérzés forrása, és érezte testében, hogy kigyógyul a bajából. Jézus is azonnal észrevette, hogy erő áradt ki belőle, ezért a sokaságban megfordulva így szólt: „Ki érintette meg a ruhámat?”... ..Az asszony pedig, mivel tudta, mi történt vele, félve és remegve jött elő; leborult előtte, és elmondta neki a teljes igazságot. Ő pedig ezt mondta neki: „Leányom, a hited megtartott téged: menj el békességgel, és bajodtól megszabadulva légy egészséges.”

Mk 5, 25-34

miatta mindenki, akivel csak érintkezett. Mivel folyamatosan tartott a vérzése, ezért folyamatosan a társadalom peremére szorulva élhette csak az életét. Nem elég, hogy beteg volt ez az asszony, de még magára is volt hagyva nagy bajával. Ennek az asszonnak nap, mint nap szembesülnie kellett azzal a ténnyel, hogy van valami az életében, ami napról-napra rombolja. Szembesülnie kellett azzal, hogy képtelen normális életet élni, képtelen kapcsolatokra emberekkel. Nem lehet férje, családja,

Sokféle teher, nyomorúság, betegség veheti el az erőnket. Talán észre sem vesszük, hol folyik el erőnk és gyengül az életünk. Csak annyit, hogy kevesebb az öröm, hogy nincs békesség, nem tudok este elaludni, elszigetelődünk emberektől és Istentől is. Hiányzik az imádság, nem szól az Isten. Belenyugszunk dolgokba, amik nem sikerültek, nem is kérdezzük igazán, hogy miért nem. Nem baj, másnak sem megy minden. Vagy keresünk magunknak pótszereket, amivel ideig-óráig kibírjuk

valahogy. Feloldjuk a belső feszültséget, de a mi megoldásainktól az a feszültség még ott marad, csak más formában.

Ez az asszony nem nyugodott bele a megváltoztathatatlanba. Akart változtatni, mégha tele is volt félelemmel. Kész volt ezért áldozatokat is hozni, kész volt arra is, hogy Jézust megérintse. Akarat és elszántság nélkül nem megy a változás. Nem véletlenül sodródott oda Jézus közelébe és ért hozzá. Ez az érintés nagyon is tudatos érintés volt. Nem vesztette el a reménységet 12 év hiábavaló próbálkozás után sem.

Nem ismerjük az asszony információit, hogy honnan, kitől hallott Jézusról, mit tudott róla. Tudta-e, hogy Ő Isten fia vagy sem? Azt bizonyára tudja, hogy több egy embernél, mert ott van benne a gondolat: elég csak ruhája szegélyét érinteni. Hogy milyen utat tett meg idáig, azt sem tudjuk. És azt sem, hogy mennyire volt tudatában bűneinek, elveszett voltának. Egy biztos, hogy Jézus közelébe akarta verekedni magát és nem törődött a tömeggel. Azzal, hogy mit szólnak hozzá a többiek. Engedik-e vagy nem engedik? Teheti-e vagy nem teheti, illik-e vagy nem illik? Ez az érintés az utolsó reménysége.

Úgy szeretnék ma mindenkit arra buzdítani, bátorítani, hogy ne várjon arra, hogy a dolgok majd maguktól megoldódnak, majd csak lesz valahogy, majd csak csoda történik, hanem menjen így a dolgok elébe, ahogyan azt ez az asszony tette.

Érintés nélkül nem lehet megtapasztalni Jézus erejét. Amíg nincs meg bennünk igazán az az elszántság, ami ebben az

asszonyban megvolt, addig nem fogunk eljutni a változásig. Távolról nem lehet érinteni senkit sem. Ahhoz előbb a közelébe kell férkőzni, oda kell jutni hozzá. És akkor mi is megtapasztalhatjuk Jézus erejét.

Bizonyára nekünk is vannak súlyos, megoldhatatlannak tűnő gondjaink. Ezekkel kelünk, ezekkel fekszünk és közben egész nap rágnak minket és betegítik a mi lelkünket. Elég egy érintés és újra erőnk lesz. Jézus megújít kegyelmével, csak a kezünket kell hittel kinyújtanunk.

Amikor az asszony Jézushoz ér, látja, hogy nagy tömeg van körülötte. A tanítványok nem is értik, miért kérdezi Jézus, hogy: Kicsoda illette az én ruháimat? Sokan érinthették meg, sokan voltak a közelében, de Jézus közelsége semmit sem jelentett a hit közelsége nélkül. A hitetlen tömeggel szemben ott van az egy hívő asszony. Az asszony hitte, hogy itt valami történni fog. Nem is akármilyen, hanem gyógyulás! A hite nagy volt, még annak ellenére is, hogy nem mert Jézust megszólítani, vagy vele szemtől szemben lenni. Ez a remegő hite olyan nagy volt, hogy a történet végén Jézus ennek tulajdonítja a gyógyulást: „Leányom, a te hited megtartott téged! Eredj el békével és gyógyulj meg a te bajodból”.

Jézus ezt a hitet érezte meg az asszony érintésében, nem pedig azt, hogy csökkent az ereje. És Ő még többet szeretne adni ennek az asszonynak: teljes felszabadulást, személyes kapcsolatot. Jézus soha nem személytelenül gyógyított, hanem mindig szemtől-szembe.

Nem lehetett elbújni, kitérni előle. Azt is tudjuk a történetből, hogy Jézus ekkor éppen tanítványaival együtt Jairus leányához siet, aki halálán van. Mégis itt megáll a menet, és időt kap az asszony arra, hogy odaboruljon Jézus elé és elmondjon neki mindent igazán. Ez is egy lényeges pontja a történetnek.

Az embernek nehéz beismernie azt, hogy segítségre van szüksége. Ha látszik is valakin, hogy szenved bajában, kimondani, beismerni, felvállalni, publikussá tenni nem könnyű dolog. De igazából akkor lehet valakin segíteni, ha elérkezik ahhoz a ponthoz: Elmondok mindent igazán, minden szépítés, kertelés nélkül, nyíltan. Itt bizony nemcsak Jézus hallhatta az asszony történetét, hanem az egész tömeg is. De ez az asszony kapja már erre is az erőt, hogy mindent nyíltan és igazán elmondjon. Nem félig, nem hamisan, hanem a teljes igazságot. Mert ez gyógyítja meg az ő lelkét is. A teste már egészséges, de a lelke még hátra van. Azt még ki kell nyitnia, hogy Jézus ott is hatni tudjon. Amíg takargatni akarunk valamit, nem fog menni a gyógyulás. Amíg rejtegetünk, mellébeszélünk, nem jöhet a segítség. Bárcsak kapnánk erőt erre, hogy velünk is megtörténhessen ez a csoda. Könnyebb elbújni a tömegben, mint kiállni középre és felvállalni magunkat. Ez vagyok, ezt tettem. Ezek a sebeim. Nem egy vagyok a tömegben, hanem itt vagyok nyomorúságaimmal együtt. Ki is mondom, hogy erőtlenedjen Jézus jelenlétében a bűn, hogy a terhet átadjam neki. Nem könnyű az igazságot kimondani. De mindig az épít, ha elmondok mindent igazán. A bűneimet

is, a botlásaimat is, a félelmeimet is. Mondhatná azt ez az asszony, hogy mi köze hozzá a tömegnek, nem tartozik ez senkire sem. Most már úgyis meggyógyultam.

Sokszor történik meg az, hogy valaki előhozakodik félve egy bajával, amit eddig takargatott és a közösség nem bírja elhordozni. Túl személyes, nem bírom hallgatni, mert emlékeztet saját, rejtett bajaimra. Ne beszéljünk erről, ne is kérdezzünk erről. Pedig a teljes szabadulás így fog eljönni. Jó lenne késznek lenni arra, hogy nehéz témákról is bátran és őszintén szóljunk. Merjük azokat Isten elé és egymás elé is tárni.

Nem tudom, mi volt a könnyebb – megérinteni Jézust vagy kiállni a tömegből. Mindkettő fontos a mi életünkben is. Felvállalni a nyilvánosságot, a bizonyosságtételt, a hitvallást arról, ami történik az életünkben. Mert ami történt, nem csupán az asszony teljes gyógyulása miatt történt így, hanem a többiek miatt is – a tömeg miatt, amely ott topog hitetlenül körülötte, a tanítványok miatt, akiknek így érlelődik a hite.

A hitnek valahol látszódnia is kell, hangot kell neki adni, elrejtteni nem lehet. Ne is akarjuk elrejtteni. A felvállalásból áldás származik a környezetünkre is és ez visszahat ránk is. Vegyük komolyan azt, amit a Zsoltárok könyvében olvasunk:

„Hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítlak téged és te dicsőítesz engem.” (Zsolt. 50, 15)

Ámen

GYÜLEKEZETI

ALKALMAK:

Istentiszteletok:

Vasárnaponként 16.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 17.00-tól.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológián (Černá 9, Prága 1), az 5. emeleten vagy a kápolnában.

A GYÜLEKEZETBEN TÖRTÉNT:

– A gyülekezet presbitériuma prágai látogatásra hívta a Szlovákiai Református Keresztény Egyház püspökét, **Ft. Erdélyi Gézá**t, aki a meghívást elfogadta, és látogatását az **április 25-27-re** jelezte.

– A gyülekezeti tagok 6db Kálvinista Szemlét és 1db Kalvínske Hlasy-t rendeztek (természetesen utólagos rendezésre is lehetőség van)

– A gyülekezet presbitériuma úgy döntött levélben fordul a Szlovákiai Református Keresztény Egyház Zsinati Tanácsához, melyben kérelmezni fogja az egyház alkotmányának módosítását. A presbitérium azt szeretné elérni, hogy az anyaegyház határozza meg tárgyilagossáiban a missziós gyülekezetek jogosultságait, és szerepüket az egyház gyülekezeteinek kötelékében.

A HÉT ÉRDEKESSÉGE:

270 éves gyerekbiblia. Uwe Löscher könyvrestaurátor lipcsei műhelyében három hónap alatt restaurálta azt a képes gyermekbibliát, amely 1738-ból származik. 267 oldalon a reformátor Luther Márton Bibliája alapján foglalta össze 1738-ban Chr. Heinrich Kratzenstein a szent üzenetet gyermekek részére és fametszetekkel tette képileg is élvezhetővé azt. A 20,3x17,3 cm nagyságú gyermekbibliát január 29-én a wittenbergi Luther-házban adták át a nyilvánosság számára, Luther felesége, Katharina von Bora 509. születésnapján. (forrás: www.reformatus.hu)

PROGRAMAJÁNLÓ:

Február 6, 16.00:

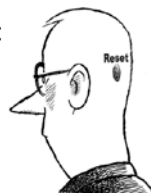
Balázs Livia „TAPOGATÓZÁS” c. fotókiállításának megnyitója a Prágai Magyar Kulturális Központban (Rytířská 25-27, Prága 1)

Február 6, 20.00:

Kutas Ágnes prágai magyar zenész HOME MADE c. lemezének bemutatója a PMKK gótikus pincéjében

BÖLCSESSÉGSAROK:

„Tartsd a kezed egy percig a forró kályhán, meglátod, egy órának fogod érezni. Beszéljess egy csinos nővel egy órát, mintha csak egy perc lenne. Na, ez a relativitás.”

Albert Einstein

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi segédlelkész, Hlavács Pál.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz